

לז"נ

האי עיר וקדיש דנחית משמיא רבינו קדוש ישראל ותפארתו

מֶרֶן אַדְמוֹר מַגּוֹר הַבַּיִת יִשְׂרָאֵל זְצוּקֵלֵלָהּ

אשר באשו בערו הלבבות ולאור קדושתו
ממשיכים אנו ובנינו ללכת עד עצם היום הזה
גדול מרבן שמו, הוא הגבר הקים על, אשר הקים עולה של מלכות שמים
בימים נוראים של שבר וחורבן אחר ההשמדה שפקדה את עמנו באירופה
ימים של בלבול הדעת ומבוכת הנפש, ימים של אזלת יד ויאוש,
ואז זרח אורו הגדול של רבינו ובקעו קרני הודו, עמד על המשמר
והדריך את עם ה' במסירת נפש עילאית, שלא נמצא לה אה וריע
מצודתו פרושה היתה על ארבע קצוות תבל, ועמל לחדש ולטפח
בטהרה וקדושה את בנינו של כל עולם התורה והחסידות
המתחדש. אין ספק כי דורנו נבנה לרגליו של הבית ישראל,
וכל חוסנו ויכולת עמידתו של דור זה בא מכה
מסירות נפשו והפקרתו העצמית של אותו צדיק נשגב

☆☆

והיו אלו אצלו אחד מעקרונות ויסודות היהדות, דאיתא בגמ' (נדה ל' ע"ב) עה"פ "בהלו נרו עלי ראשי", כי הולד במעי אמו, נר דלוק
לו על ראשו, וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו, ואין לך ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותן הימים וכו' ומלמדין אותו כל
התורה כולה וכו' ע"כ. והקשה לפי זה על מה שדרשו חז"ל (ב"ר פרשה סג ו) עה"פ (בראשית כה, כב): ויתרוצצו הבנים וגו', כי כאשר
היתה רבקה עוברת על פתחי שם ועבר יעקב מפרכס לצאת, על פתחי ע"ז עשו מפרכס לצאת ע"כ. והקשה אדמו"ר זצ"ל, תינח עשו
שפירכס לצאת, כי נמשך אחרי עבודה זרה, אבל יעקב שלמד תורה במעי אמו מפי מלאך, מדוע פירכס לצאת? והשיב בשם גדולי
הדורות, הוה אומר: גם אם יש לך רבי טוב, מלאך, ואפילו הוא מלמד אותך כל התורה כולה, אינו שווה בנזק הנגרם לנפשך כשאתה
לומד ביחד עם חבר רע...

ובלשון קודשו: אפילו שיעקב למד תורה מפי המלאך, לא רצה לחיות יחד עם עשו, אפילו שהשעור טוב והבחור טוב והחברא טובה,
איין שלעכטער חבר מאכט אלץ קאלען]

והיה זה אחד מעמודי ויסודי היהדות אצלו זצ"ל, ובספר פאר ישראל (ח"ג ע' קיא) מובא: במכתב פרטי לאיש מקורב מציין הרבי
זי"ע: "ואודות בנך שי", אם אתה רואה ששיבת... יותר טוב עבורו, תתן אותו לשם... עכ"פ נכון להשיג עליו שיתחבר עם חברים
טובים, כי זה עיקר גדול... עכד"ק.

עלה בסערה השמימה ביום ב' אדר ה'תשל"ז
זכותו יגן עלינו אכיה"ר